

yankının
kemikleri

BECKETT

periferi

BECKETT

Yankının Kemikleri

Samuel Beckett

Yankının Kemikleri

periferi

© PERİFERİ 2008

Şiirler 1

Poèmes

SAMUEL BECKETT

© Les Editions de Minuit, 1978, 1992, 1999, 2002
Poèmes, 1978; Les Os d'Echo et autres précipités, 2002

Yayın yönetmeni İnönü Bayramoğlu

İngilizceden çeviren Suat Kcmal Anđı

Kapak tasarımı-Özgün desen Melike Kılıç

Amblem-pendulum Raul Mansur

Logo-periferi Ebru Sağlam

Teknik hazırlık Mehmet Dirican

Baskı ve Cilt Saray Matbaası, Ankara
Ana Dağıtım Dost Dağıtım, 0312 432 48 68

Birinci baskı Nisan 2008

Baskı adedi 2000

Periferi Kitap

Abaküs Çeviri Danışmanlık Hiz. Yayıncılık ve Tic. Ltd. Şti.

Kulođlu Sokak 16/9 06550 Çankaya Ankara

T 0312 438 45 41 - F 0312 438 39 07

periferi@periferikitap.com - www.periferikitap.com

ISBN 978-605-5853-03-7

"Toplu Şiirler" (Collected Poems in English and French) ilk kez

John Calder tarafından yayımlanmıştır, Londra 1977.

"Yankının Kemikleri"ni (Echo's Bones) ilk George Reavey yayımladı, Europa Press, 1935.

"Orospuölçer"i (Whoroscope) ilk yayımlayan Nancy Cuard, The Hours Press, 1930.

Bu kitapta yer alan şiirler John Calder'in 1961, Grove Press'in 1977 ve Éditions de Minuit'in 1978 (Poèmes) baskılarından seçildi. Beckett'in diğer şiirleri de Periferi tarafından yayına hazırlanıyor.

T şekk r

* evirmenin Notu:
Bütün "post" durumların dışında*

I Orospuölçer

II Yankının Kemikleri

Akbaba

Enueg I

Enueg II

Alba

Dortmunder

Cerihat I

Cerihat II

 sude I

 sude II

 sude III

Malacoda

Da Tagte Es

Yankının Kemikleri

III İki Şiir

1. Cascando

2. Saint-L 

IV Dört Şiir

1. Dieppe

2

3

4

Orospuölçer için Beckett'in kendi notları

 evirmenin notları

Teşekkür

Bu 'imkânsız' işe vesile olduğu için Tolga Suyolcuoğlu'na, şiirlerin heyecanını benimle paylaşırken bıktırıcı sorularına her seferinde içtenlikle ve sabırla yanıt veren, tıkanıp yerlerde sezgisiyle önümü açan sevgili eşim Pelin'e, onca meşgalesinin arasında ısrarlı sorularımı keyifle yanıtlarken bilgisini benimle paylaşan, dahası bana daima cesaret veren sevgili arkadaşım Barış Bağcı'ya, şiirlerin Türkçe'lerini İtalyanca'larıyla karşılaştırma ve genel bir değerlendirme yapma zahmetine büyük bir gönül erinciyle katlanan zarif arkadaşım İdil Börtüçene'ye, *Dört Şiir*'i Fransızca'sıyla, *Eneug I* ve *Eneug II*'yi İspanyolca'sıyla karşılaştıran Ali Karabayram'a, son olarak da, değerli zamanını ayırarak metni okuyan, beni yüreklendiren ve sevincimi pekiştiren çok değerli Cevat Çapan'a duyduğum minneti dile getirmek isterim. Onların katkıları olmasaydı Beckett'in şiirlerini hâlâ bekliyor olacaktım.

Çevirmenin Notu

Bütün “Post” Durumların Dışında...

“Aziz dostum Bach, seni ziyarete geldim fakat bulamadım. Gönül birlikte çalmayı arzu ederdi, kısmet olmadı. Seni gözlerinden öperim, benim büyük müzisyen kardeşim.” (*Bach’ın mezarını ziyaret eden Barbaros Erköse’nin taziye defterine yazdığı satırlar.*)

Yıllar önce, ortaklaşa bir şeyler yapıp etme heyecanının yanımıza kâr, ortak çalışmamızın da yarım kaldığı günden çok sonra bir gün, şiirleri tek başıma çevirmeye karar verdiğimde, bu belalı işin Beckett’in şiirlerine yakıştırılan saptamaya boyun eğmek mi yoksa meydan okumak mı anlamına geldiğini doğrusu kestiremiyordum: “Godot kadar umutsuz ve marazi bir ruh halini yansıtan bu şiirleri sevmek imkânsızdır; ola ki sever, hele de sindirirseniz, sinir sisteminizde LSD etkisi yapacak ve tümüyle değişeceksiniz demektir.”

Bu şiirleri Türkçeleştirmek dört beş senemi aldı; onlar için daha yapabileceğim bir şey kalmadığını, bu işin artık bitmesi gerektiğini hissedeli beri de bir o kadar yıl geçti. O bir o kadar

Yıl boyunca da, çok nadir de olsa zaman zaman kapıldığım vahşi iyimserliğin etkisiyle, bu mahsulü ne olursa olsun “50 sene- den önce” değerlendirecek coşkulu bir editörü bekledim. İyi ki beklemişim. Derken, heyecan virüsüne karşı henüz bağışıklık kazanmamış bir ressam –kapak için ne büyük şans!– edebiyat adına mutluluk ve cesaret verici bu “sınırdaki küçük çevreye” dahil oldu.

Sıra kitap için kısa bir giriş yazısı yazmaya geldiğinde, çevirilerin sorumluluğunu taşıyan kişi olarak, söylemek istediğimin şiirlerle ilgili değil fakat modern insanın bilincine derin ve kalıcı bir çizik atmış yazıcılardan biri olan Beckett’in bunu nasıl başarmış olabileceğiyle ilgili olması gerektiğini düşündüm hep. Boyumu aşan bir iş olduğu kesin. Ama, hiç değilse, bu kitaptaki şiirlerin tamamına nüfuz etmiş temel duyguya, ‘öfkeye’ yabancı olmadığımı biliyor, ve buna rağmen her bir dizeyi tutkuyla kucaklayan, onları yumuşak bir battaniye gibi örten ‘erotizmi’ de hissedebiliyorum. Bunlar büyük ipuçları. Öyleyse, bu ‘öfkeli erotizmin’ anımsattığı ve hepimizin içinde olduğu ama çoğumuzun fark etmediği, fark edenlerinse dillendirmekten nedense kaçındığı bir süreci özetleyecek kestirme bir yol bulabilirim kolaylıkla. Bu zahmetli patika, şiiri/yazıyı tavizsiz bir şekilde ve sadece ‘varoluşa’ tahvil ettiği için gösterişten, sahtelikten ve tüm yapay uzlaşmalardan ömrü boyunca vebadan kaçır gibi kaçan bir yazıcı/şair kimliğini anımsatmalı herkese: Kastını uç noktaya dek zorlayıp “deli”yi “şair” olarak okursak, “Herkes *şair* doğar” diyen Samuel Beckett’i... Bir de, herkesin neden *şair* kalamadığını...

Kestirme bir yol dediğim, okuduğumdan beri çantamdan hiç çıkarmadığım, çok kişi okumadığı için de epeydir kelepirci fiyatına satılan ve benim ara sıra gidip beşer onar satın alarak arkadaşlarıma armağan ettiğim bir kitap. Elif Gökteke’nin Türkçeleştirdiği, Olivier Rodin’in “kanayan yarama yumruk

atan” Port Sudan’ından söz ediyorum. Bana öyle geliyor ki, Beckett’in şiirlerini oku(t)maya başlamadan önce, kendini bı-kıp usanmadan tekrar edip duran şiir okurunu biraz ‘havaya sokmak’, Artaud’nun özlediği gibi “patlamaya ramak kalana” kadar olmasa da, gözlere ve gönüllere, şimdilik ve hiç değilse, ince bir “ayar vermek” gerekiyor. Tek sığınağımızdan neden ümit keselim ki, düşük yapmak kısır olmaktan daha iyi değil mi?

“A. ile ben yaklaşık yirmi beş yıl önce tanışmıştık. O zamanlar büyük ve belirsiz umutları paylaşıyorduk. Dünyanın değişeceği düşüncesi, serüven dolu bir hayat beklentisine karışıyordu. O dönemi asla küçümsemeyeceğim, alay edenlere de katılmayacağım. O zamanlar, daha sonra öğrendiğimiz ciddi ve önemli bir çok şey gibi, korkuyu, kıskançlığı, alçaklığı bilmiyorduk. Tanrıya inanmıyorduk, ne de başına gülünecek denli talihsizlikler gelen bir şeytana. Son derece gözü pek ve sevecendik. Bütün bunlar gençliğimize hakaret etmememiz için yeterli. Sonra bu hayatı noktalamak zorunda kaldık. Dünyanın durağanlığı baskın çıkmıştı; ona karşı gençlik gücümüz tükenmeye başlamıştı bile; körü körüne inanç, her zaman olduğu gibi, konuşarak siyasete dönüşüyordu; seyirciler kavganın belirginleşen sonucuna alkış tutuyordu. (...) A.’nın kitapları –birkaçını almıştım– bana zor ve çılgınca geliyordu. Nedenini pek söyleyemem ama, bu kitaplar bana, muson rüzgârları yön değiştirdiğinde ufku kapayan; bakır yansımaların, lal rengi ve mavi şimşeklerin iz bıraktığı gölgeli büyük ormanlara benzeyen fırtınalı göklerini çağrıştırıyordu. Onlarda, toplum hayatının bizde uyandırıp durduğu tiksinti ve hüznü, bu hayatın sersemletici törenlerine alışık olduğumuzu göstermekteki beccriksizliğimizi, engin yarınlara açılan

bir zamana duyulan özlemi okuduğumu sanıyordum. (...) Kamuoyu... Sözcüğün telaffuzu bile ılık su, soğan kokular, caddeye bakan bir ev gibi sevimsiz çağrışımlar yapıyor... Yavan ve bayağı. Fransa'dan ayrıldığımda, yirmi yıl kadar önce, 'kamuoyu' diye bir şey yoktu, düşünceler vardı – çoğunlukla dobra dobra, ama bana öyle geliyor ki, hem ruhu hem de bedeni yükümlülük altına alan eylemlerdi bunlar. Şunu isteyip ötekine karşı çıktığında, bir felsefeye, hiç olmazsa onun yıpranmış bir simgesi olan geleneğe başvurulurdu. Cansız bir çoğunluğu besleyen plasenta bozuntusunun içinde, entelektüel ceninlerin engin jelatininde yüzülmezdi. Azınlıkta kalmaktan, yüce dışlanmışların açtığı bayrağın ardında yürümekten güç alınır, övünç duyulurdu. Yalnızlık bir utanç değildi. Gözüpeklik ya da cesaret gibi sözcükler bize güzel gelirdi. İşe koyulmak için umutlanmak, sebat etmek için de başarmak gerekmediği sözünü gözü kapalı benimserdik. Bu bizi gülünç düşmekten her zaman kurtarmazdı ama en azından konformizmden korurdu. Üstelik yalnızca bizim, A.'nın ve benim kuşağımızdan söz etmiyorum: Babalarımızın da hayranlık duyduğu insanlar, toplum dışına itilmiş, sürülmüş insanlardı. (...) Daha önce de söylediğim gibi, edebiyatla sürekli ve özenli bir ilişkide bulunduğum halde, edebiyatın ne olduğunu bildiğimi iddia etmiyordum. En azından, emindim ki, bu insanların yaşadığı ilişkiler değildi edebiyat. (...) Yeniyetmeliğimiz ile yetişkinlik çağımız arasında geçen, binyılın sonuna doğru akıp giden yıllar, insanların dürüstlük, onur, sağlam bir karakter gibi eski erdemlere saygı duymaktan vazgeçtiği yıllar değildi yalnızca. Bu erdemleri belirten sözcüklerin de somut anlamlarının tümünü kaybettiği, bugünü tarih yoluyla eski çağlara bağlayan ipin koptuğu, zamanın anlaşılabilen, kavranabilen derinliğinin, biçim-

siz ve gereksizce tekrarlanan bir güncelliğin köpükleriyle silindiği yıllardı. Gururun nefret uyandıran yanı, anladığım kadarıyla gururlu kişinin benzersizliğini, hatta tanrı tarafından seçilmişliğini ortaya koymasıydı. Üstelik gurur, kişinin göze aldığı tehlikelerden ve üstlendiği görevlerden yan çizmesini önlüyordu. Oysa gururun günümüzdeki yozlaşmış biçimi olan kendini beğenmişlik, yalnızca bol bol kahramanlık taslamaya zorlar insanı. (...) Matraklık uğruna nükte, rezillik uğruna cüret bir kenara itilmiş, unutulmuştu. Hırsızlık yeterince yüzsüzlükle yapıldığına, düzenbazın kendisi, gazetecilik alanında büyük gelişmelere yol açacak kadar gözde olduğuna göre; sahtekârlara, kitaplarının özünü hatta biçimini başkalarından çalanlara hayranlık duyuluyordu. Çünkü, tuhaf bir biçimde, lise bitirme sınavlarına girecek bir adayda bağışlanmayan özellikler, güçlü bir kişide olunca bağışlanıyordu. Güçlü kişi, gün gibi ortadaki namussuzlukları dehanın fazlalıkları olarak görecektir. Aşağılık tipler buluyordu kendine.”

29 Mart 2008, Ankara

I

Orospuölçer

Whorescope

What's that?

An egg?

By the brothers Boot it stinks fresh.

Give it to Gillot.

Galileo how are you

and his consecutive thirds!

The vile old Copernican lead-swinging son of a sutler!

We're moving he said we're off – Porca Madonna!

the way a boatswain would be, or a sack-of-potatoey

charging Pretender.

That's not moving, that's *moving*.

10

What's that?

A little green fry or a mushroomy one?

Two lashed ovaries with prostisciuutto?

How long did she womb it, the feathery one?

Three days and four nights?

Give it to Gillot.

Orospuölçer

Nedir bu?

Boot kardeşlerden taze kokuşmuş

Bir yumurta mı?

Götür Gillot'ya ver onu.

Galileo nasılsın

ve onun ardışık üçüncüleri!

Orduya erzak sağlayan tüccarın sarkaç misali yan çizen oğlu,

rezil yaşlı Kopernik çömezi!

Hareket ediyoruz dedi yola çıkıyoruz – Porca Madonna!¹

bir tayfabaşı gibi, ya da çuvalı çürük patatesle dolduran

Şarlatan gibi.

Sallanmıyor, *sallanıyor*.

10

Nedir bu?

Balık yumurtası mı yoksa mantarımı bir şey mi?

Kamçılanmış iki yumurtalık mı bastırmalı?

Kaç zamandır gebeydi o tüylü şeye?

Üç gün dört gece mi?

Götür Gillot'ya ver onu.

Faulhaber, Beeckman ve Kızıl Peter,
gelin şimdi dumanlı çığın içinde ya da Gassendi'nin güneş
kızılı billurumsu beneğinde
tavuklarınızı ve tüm hadımları pürteceğim
yonta yonta yorgan altında mercek yapacağım gün ortasında. 20

Onun öz kardeşim olduğunu düşünmek, Dayakçı Peter'in,
Baba bu kıyasa dahil olsa da hâlâ
Peter dışında kimseyi bağlamaz ki.
Hey! geçiniz bu bahisleri,
benim yanan ciğerimin öğütülmüş tatlı teri!
O günler ki Cizvitleri çatı penceresinden fırlatırken kızgın
bir yüklüğün içinde oturayım diyeydi.

Kimdir o? Hals mı?
Bırakın beklesin.

My squinty doaty!
I hid and you sook. 30
And Francine my precious fruit of a house-and-parlour foetus!
What an exfoliation!
Her little gray flayed epidermis and scarlet tonsils!
My one child
scourged by a fever to stagnant murky blood–
blood!
Oh Harvey beloved
how shall the red and white, the many in the few,
(dear bloodswirling Harvey)
eddy though that cracked beater? 40
And the fourth Henry came to the crypt of the arrow.

What's that?
How long?
Sit on it.

Benim şehla meleşim!

Ben saklanmıştım sen aramış.

30

Ve Francine değerli mahsulüm bir evin – oturma odası ceninim!

Nasıl pul pul dökülmek böyle!

Soyulmuş kül rengi cici derisi ve alev alev bademcikleri!

Humma kamçılanmış

benim biricik yavrumu karanlık kan dursun diye – kasvetli
kan!

Ah aziz Harvey

nasıl akacak al ve ak, azın içinde çok,

(sevgili kan-dolaştırıcı Harvey)

yüreği yarılmış bu adamda girdap gibi?

40

Çoktan dördüncü Henry okun sırrına erdi.

Nedir bu?

Ne kadar uzun öyle?

Otur üstüne.

A wind of evil flung my despair of ease
against the sharp spires of the one
lady:

not once or twice but . . .

(Kip of Christ hatch it!)

in one sun's drowning 50

(Jesuitasters please copy).

So on with the silk hose over the knitted, and the morbid
leather—

what am I saying! the gentle canvas—

and away to Ancona on the bright Adriatic,

and farewell for a space to the yellow key of the Rosicrucians.

They don't know what the master of them that do did,

that the nose is touched by the kiss of all foul and sweet air,

and the drums, and the throne of the fæcal inlet,

and the eyes by its zig-zags.

So we drink Him and eat Him 60

and the watery Beaune and the stale cubes of Hovis

because He can jig

as near or as far from His Jigging Self

and as sad or lively as the chalice or the tray asks.

How's that, Antonio?

In the name of Bacon will you chicken me up that egg.

Shall I swallow cave-phantoms?

Savurdu avutan umutsuzluğumu şeytanca bir rüzgâr
bir hanfendinin keskin ve narin kıvrımlarına
karşı:

ne bir ne iki kere lâkin

(İsa'nın Uykusu yumurtlar onu!)

içinde boğuluyor güneş insanın

50

(Götlalesicizvitleri lütfen kopyalayın).

Böylece ipek çorap giy örgü giysi üstüne ve hastalıklı deri –
ne söylüyorum ki ben! yumuşak yelken bezi –
ve parlak Adriyatik üstünde açıl Ancona'ya,
ve elveda de yer açmak için Gül-Haç Biraderlerin altın
anahtarına.

Bilmiyorlar ki efendileri ne yaptıydı,

tüm berbat ve tatlı havaların öpücükleri burna bulaştı,

ve davullar ve bok girişinin tahtı,

ve götün fırıl fırıl dönen gözleri.

Sonra biz Onu içtik ve yedik Onu

60

ve sulandırılmış Beaune ve bayat Hovis parçaları

oysa O jig dansı yapabilir

yakınlaşır ya da uzaklaşırken Kendi Dansına

ve üzgün ya da neşelidir ayın kadehi ya da sininin daveti kadar.

Ya bu nasıl, Antonio?

Bacon aşkına korkutacak mısın şu yumurtayla beni.

Yutacak mıyım mağara hayaletlerini?

Anna Maria!

She reads Moses and says her love is crucified.

Leider! Leider! she bloomed and withered,

a pale abusive parakeet in a mainstreet window.

70

No I believe every word of it I assure you.

Fallor, ergo sum!

The coy old frôleur!

He tolle'd and legge'd

and he buttoned on his redemptorist waistcoat.

No matter, let it pass.

I'm a bold boy I know

so I'm not my son

(even if I were a concierge)

nor Joachim my father's

but the chip of a perfect block that's neither old nor new,

the lonely petal of a great bright rose

80

Anna Maria!

Musa'yı okuyor ve aşkının çarmıha gerildiğini söylüyor.

Leider! Leider!² çiçeklendi ve kurudu,

70

caddeye bakan pencerede bir muhabbetkuşu solgun ve küfürbaz.

Hayır onun her sözüne inanırım sizi temin ederim.

Fallor, ergo sum!³

Utangaç yaşlı frôleur!⁴

Çanı ağır ağır çaldı ve tekmeleyerek durdurdu

ve Kutsal Kurtarıcı Tarikatı yeleşini ilikledi.

Fark etmez, geçelim.

Cesur bir oğlanım biliyorum

hani ya ne benim oğlum

(bir koruyucu bile olsam)

80

ne de babamın Joachim'i değilim

ama kusursuz bir bütünün yongası ne eski ne de yeni

muazzam bir gülün parlak ve vakur yapayalnız taçyaprağı.

Are you ripe at last,
my slim pale double-breasted turd?
How rich she smells,
this abortion of a fledgling!
I will eat it with a fish fork.
White and yolk and feathers.
Then I will rise and move moving
toward Rahab of the snows,
the murdering matinal pope confessed amazon,
Christina the ripper.
Oh Weulles spare the blood of a Frank
who has climbed the bitter steps,
(René du Perron !)
and grant me my second
starless inscrutable hour.

90

Sonunda olgunlaştın mı,
benim ince solgun kruvaze bokum?
Ne zengin bir koku saçıyor,
tüyleri yeni bitmiş bir kuşun düşüğü!
Balık çatalıyla yiyeceğim onu.
Beyazı ve sarısı yumurtanın ve tüyler.
Sonra kalkacağım yarıktan ve yollanacağım içe işleyen 90
karların Rahab'ına doğru,
katleden sabah kuşu papa ikrarcısı dişi savaşçı,
Christina, pervasız yırtıcı.
Ah Weulles acı basamakları tırmanmış
bir Frenk'in esirge kanını,
(Peronlu René !)
ve bana bağışla
yıldızsız esrarlı ikincil anlarımı.

1930

II

Yankının Kemikleri

The Vulture

dragging his hunger through the sky
of my skull shell of sky and earth

stooping to the prone who must
soon take up their life and walk

mocked by a tissue that may not serve
till hunger earth and sky be offal

Akbaba

yeryüzünün ve gökyüzünün kabuğuna
açlığını kafatasımın göğüne sürüklüyor

üstüne pike yaptığı meyyal
yürüyüp gitmeden almalı canlarını

kirli bir mendil ile alınmış alaya
açlıktan kıvranan yer ve gök çöplük oluncaya

Enueg I

Exeo in a spasm
tired of my darling's red sputum
from the Portobello Private Nursing Home
its secret things
and toil to the crest of the surge of the steep perilous bridge
and lapse down blankly under the scream of the hoarding
round the bright stiff banner of the hoarding
into a black west
throttled with clouds.

Above the mansions the algum-trees
the mountains
my skull sullenly
clot of anger
skewered aloft strangled in the cang of the wind
bites like a dog against its chastisement.

Enueg I

Exeo⁵ bir kasılmanın içinde
ve yorgun sevgilimin kanlı tükürüğünden
Portobello Özel Bakımevi'nden gelen
ve gizli şeylerinden
ve sürüklenirim kabaran dalganın tepesine
tehlikelerle dolu köprü suya gömülürken
boş gözlerle devrilirken çığığı altına
döndürüp dururum parlak koyu sancağını yığının
bulutların boğazladığı
kara bir batıya.

Konakları seyreden sandalağaçları
dağlar
somurtan kafatasım
öfke pıhtısı
rüzgârın tasmasıyla boğazlanmış dizilmişken ufkun şişine
ısıtır ıslahına direnen bir köpek gibi tıpkı.

I trundle along rapidly now on my ruined feet
flush with the livid canal;
at Parnell Bridge a dying barge
carrying a cargo of nails and timber
rocks itself softly in the foaming cloister of the lock;
on the far bank a gang of down and outs would seem to be
mending a beam.

Then for miles only wind
and the weals creeping alongside on the water
and the world opening up to the South
across a travesty of champaign to the mountains
and the stillborn evening turning a filthy green
manuring the night fungus
and the mind annulled
wrecked in wind.

Yorgun ayaklarımla hızla akarım şimdi
mosmor kesilmiş kanala dopdolu
Parnell Köprüsü'nde kireste ve çivi yüklü
ölmekte olan mavna
kanal kilidinin köpürer setinde sallanıyor usulca
uzak kıyıda tamamen bitmişlerden bir çete bir güverte kirişini
oıracaktı güya

Sonra kilometrelerce sıdece rüzgâr
ve suda sessizce emekleyen kamçı izleri
ve güneye açılan dünya
dağlara dek uzanan kırların kötü taklidi karşısında
ve gece mantarını gübælemeye
pis bir yeşile bürünüyor ölü doğmuş akşam
ve rüzgârda enkaza dönen
lağvedilmiş insan aklı.

I splashed past a little wearish old man,
Democritus,
scuttling along between a crutch and a stick,
his stump caught up horrible, like a claw, under his breech,
smoking.

Then because a field on the left went up in a sudden blaze
of shouting and urgent whistling and scarlet and blue ganzies
I stopped and climbed the bank to see the game.

A child fidgeting at the gat called up:

“Would we be let in Mister?”

“Certainly” I said “you would.”

But, afraid, he set off down the road.

“Well” I called after him “why wouldn’t you go in?”

“Oh” he said, knowingly,

“I was in that field before and I got put out.”

So on,

derelict,

as from a bush of gorse on fire in the mountain after dark,

or, in Sumatra, the jungle hymen,

the still flagrant rafflesia.

Çamur sıçrattım mazine biraz hastalıklı yaşlı adam,

Demokritos,

acı çekiyor, seğirtirken bir koltuk değneği ve bir baston yardımıyla,
pantolonunun altında kesilmiş uzvu, bir pençe gibi ardından

dehşetle yetiştii.

Sonra, belirlediği için ısrarlı haykırışların ve ısıklıkların ve kızıl ve mavi
ganzaların birdenbire yükselen alevleri içinde sol yanda bir tarla,
durdum ve görmek için oyunu tırmandım bayıra.

Kapıda yerinde duramayan bir çocuk dedi ki telaşla:

“Girmemize izin verilecek mi Bayım?”

“Elbette verilecek” dedim.

Fakat korktu, meyletti yolun aşağısına.

“Peki ama,” diye seslendim ardından, “neden girmeyeceksin ki?”

“Ah,” dedi kesin bir dille,

“Daha önce de bu tarladaydım ve atıldım dışarıya.”

Bundan böyle,

terk edilmiş,

gece vakti dağda yanan katırtırnağı çalısı gibi,

ya da Sumatra’da, vahşi orman ağı,

hareketsiz rezil rafflesia.

Next:

a lamentable family of grey verminous hens,
perishing out in the sunk field,
trembling, half asleep, against the closed door of a shed,
with no means of roosting.
The great mushy toadstool,
green-black,
oozing up after me,
soaking up the tattered sky like an ink of pestilence,
in my skull the wind going fetid,
the water . . .

Next:

on the hill down from the Fox and Geese into Chapelizod
a small malevolent goat, exiled on the road,
remotely pucking the gate of his field;
the Isolde Stores a great perturbation of sweaty heroes,
in their Sunday best,
come hastening down for a pint of nepenthe or moly of
half and half
from watching the hurlers above in Kilmainham.

Bir sonraki:

acınacak halde, bitlenmiş bir gri tavuk familyası,
telef oluyor kazılmış tarlada,
titriyorlar, yarı uykulu, yok tüneyecek yerleri
barakanın örtük kapısı karşısında.
Kocaman ve yumuşak zehirli mantar,
yeşilli-karalı,
sinsice sokuluyor ardımdan yukarı,
emiyor lime lime olmuş göğü veba mürekkebi gibi,
kafatasımda kokuşuyor rüzgâr,
su . . .

Bir sonraki:

Fox ve Geese'den Chapelizod'a doğru tepeden aşağı
sürülmüş yolun dışına bir küçük hain keçi,
uzaktan tosluyor kendi tarlasının kapısına,
terli kahramanlardan muazzam bir karışıklık Isolde Depoları,
Pazar giysileriyle koşarak iniyorlar bayırdan
yarım tas nepenthes için ya da sihirli malü ya da bir karışım
her ikisinden
Kilmainham'ın tepesinde izlemişler Harling oynayanları.

Blotches of doomed yellow in the pit of the Liffey;
the fingers of the ladders hooked over the parapet,
soliciting;
a slush of vigilant gulls in the grey spew of the sewer.

Ah the banner
the banner of meat bleeding
on the silk of the seas and the arctic flowers
that do not exist.

Liffey Göleti'nde lanetli sarı lekeler,
yalvarıyor,
merdivenlerin parapetia üstüne asılmış parmakları,
lağımın gri kusmuğunda tetikteki martıların çamuru.

Ah sancak
kanayan etin sancağı
denizlerin ipeği üstünde ve var olmayan
kutup çiçeklerinin.

Enueg II

world world world world
and the face grave
cloud against the evening

de morituris nihil nisi

and the face crumbling shyly
too late to darken the sky
blushing away into the evening
shuddering away like a gaffe

veronica mundi
veronica munda
give us a wipe for the love of Jesus

Enueg II

dünya dünya dünya dünya
ve bulutlanır geceye
mezar olmuş yüz

de morituris nihil nisi⁶

ve ürkekçe ufanıyor yüz
gecenin içine kızarıp dağılan
utançla ürperen gökyüzünü
karartmak için çok geç

veronica mundi⁷
veronica munda⁸
İsa aşkına bize bir mendil ver

sweating like Judas
tired of dying
tired of policemen
feet in marmalade
perspiring profusely
heart in marmalade
smoke more fruit
the old heart the old heart
breaking outside congress
doch I assure thee
lying on O'Connell Bridge
goggling at the tulips of the evening
the green tulips
shining round the corner like an anthrax
shining on Guinness's barges

the overtone the face
too late to brighten the sky
doch doch I assure thee

terleyen Yahuda gibi
ölümden usanmış
polislerden bıkmış
ayaklar marmelada batmış
terlerken cömertçe
kalp marmelada batmış
duman daha fazla meyve
köhne kalp yaşlı kalp
kırılırken kalabalığın dışında
doch⁹ sizi temin ederim
O'Connell Köprüsü'nde uzanmak
ve akşamın lalelerine devirmek gözleri
yeşil laleler
bir kaçıbanı gibi köşeyi kıvınlarak tırmanır
Guinness'in mavnalarına saldırır

ne denli kızarsa da yüz
gökyüzünü aydınlatmak için çok geç
doch doch sizi temin ederim

Alba

before morning you shall be here
and Dante and the Logos and all strata and mysteries
and the branded moon
beyond the white plane of music
that you shall establish here before morning

grave suave singing silk
stoop to the black firmament of areca
rain on the bamboos flowers of smoke alley of willows

who though you stoop with fingers of compassion
to endorse the dust
shall not add to your bounty
whose beauty shall be a sheet before me
a statement of itself drawn across the tempest of emblems
so that there is no sun and no unveiling
and no host
only I and then the sheet
and bulk dead

Alba

şafaktan önce burada olacaksın
ve Dante ve Logos ve tüm yeryüzü tabakalar. ve sırlar
ve kızgın demirle dağlanmış ay
şafaktan önce burada var edeceğin müziğin
şeffaf yüzeyinden başka

göm şakıyan hoş aldatıcı ipeği
palmiyelerin siyah semasına eğil
yağmur ol bambulara duman çiçeğine söğütlerin patikasına

hiç kimse değil sen çömelirsin merhametin parmaklarıyla
bu kemik parçalarını tanımaya
ama.cömertliğine bir şey katmayacak
kimin güzelliği benden önce bir tabaka olacak
simgeler fırtınasından kendiliğinden emilmiş bir sunum
öyle ki ne güneş olsun ne ifşa
ne de bir kurban
sadece ben ve sonra tabaka
ve kaskatı ceset

Dortmunder

In the magic the Homer dusk
past the red spire of sanctuary
I null she royal hulk
hasten to the violet lamp to the thin K'in music of the bawd.
She stands before me in the bright stall
sustaining the jade splinters
the scarred signaculum of purity quiet
the eyes the eyes black till the plagal east
shall resolve the long night phrase.
Then, as a scroll, folded,
and the glory of her dissolution enlarged
in me, Habbakuk, mard of all sinners.
Schopenhauer is dead, the bawd
puts her lute away.

Dortmunder

Sihirli alacakanlıkta Homer
tapınağın sivri uçlu kızıl kulesini geçer
iplemem kraliyet kalyonunu o pezevenk kadının
hızlanırım müziğinde ince K'ya, menekşe rengi lambaya doğru.
Önümde durur aydınlık ahırda
yeşim kıymıklarını
saf sükûnetin belalı işaretlerini besleyerek
gözler gözler kararır yaralı doğu
uzun gece şarkısına bir ahenk katana dek.
Sonra, parşömen tomarı gibi kıvrıldı
ve eriyişinin ihtişamı genişledi bende
Habbakuk, tüm günahkârların posası.
Schopenhauer öldü, mama
koyar udunu bir kenara.

Sanies I

all the livelong way this day of sweet showers from Portrane
on the seashore

Donabate sad swans of Turvey Swords
pounding along in three ratios like a sonata
like a Ritter with pommelled scrotum atra cura on the step
Botticelli from the fork down pestling the transmission
tires bleeding voiding zEEP the highway
all heaven in the sphincter
the sphincter

müüüüüüde now
potwalloping now through the promenaders
this trusty all-steel this super-real
bound for home like a good boy
where I was born with a pop with the green of the larches
ah to be back in the caul now with no trusts
no fingers no spoilt love

Cerihat I

deniz kıyısındaki Portrane'den başlayan tatlı sağanaların bu
günü bitmez tükenmez yolun tümü
Donabate Turvey Swords'un kederli kuđuları
bir sonat gibi üç bölümde at biniyorlar gözleri kara
bir Şövalye gibi dövülmüş her adımda scrotum atra cura¹⁰
yolun çatalından Botticelli iniyor şanzımanı bağırta bağırta
kanyor lastikler boşalıyor vınlayan bir ses çıkıyor asfaltta
bütün cennet büzükteki
o büzükteki

müüüüüde¹¹ şimdi
su kaynatıyor gezintiye çıkanlar arasında
bu güvenilir tamamen çelik bu gerçeküstü
melezçamların yeşiliyle pat diye doğduğum yere
eve giden iyi bir ođlan gibi
ah şimdi cenin zarında olmak yeniden sadakat olmadan
parmaklar olmadan çürümüş aşk olmadan

belting along in the meantime clutching the bike
the billows of the nubile the cere wrack
pot-valient caulless waisted in rags hatless
for mamma papa chicken and ham
warm Grave too say the word
happy days snap the stem shed a tear
this day Spy Wednesday seven pentades past
oh the larches the pain drawn like a cork
the glans ho took the day off up hill and down dale
with a ponderous fawn from the Liverpool London and Globe
back the shadows lengthen the sycamores are sobbing
to roly-poly oh to me a spanking boy
buckets of fizz childbed is thirsty work
for the midwife he is gory
for the proud parent he washes down a gob of gladness
for footsore Achates also he pants his pleasure
sparkling beestings for me
tired now hair ebbing gums ebbing ebbing home
good as gold now in the prime after a brief prodigality

dolaşmak bu arada yapışarak gidona
gelinliğin büyük dalgaları sahile vuran kuru yosunlar
içkiyle cesur gövdesiz paçavralar içinde heba olmuş şapkasız
anne baba tavuk ve pastırma için
Mezarı da ısıt söyle sözcüğü
mutlu günler koparır gövdeyi döker gözyaşı
bugün Casusun Düğüngünü yedi beş-yıl geçti
ah melezçamlar mantarmesinin kabuğu gibi resmedilen acı
ağır bir geyik yavrusuyla Liverpool Londra ve Globe'tan gelip
o günü harcadığı dereler
uzayan gölgelerin ardında hıçkırığa hıçkırığa ağlıyor
amerikançınarları
tıknaza ah bana fırtınalı cesur oğlana
bebeğin içine doğduğu fışirtılı yatağın susamış kovaları çalışır
ebe için kanlıdır o
gururlu ana baba için yıkayıp temizler bir parça memnuniyeti
bir de yürümekten ayakları şişmiş Akhates için kendi
hazzını solur
parıldayan ilk süt doğumdan sonraki benim için o da
şimdi yorgun saçlar çekilmiş dişetleri çekilmiş çekilmiş ev
altın kadar sağlam artık kısacık bir savurganlığın ardından en
parlak zamanı

yea and suave
suave urbane beyond good and evil
biding my time without rancour you may take your oath
distracted half-crooked courting the sneers of these fauns
 these smart nymphs
clipped like a pederast as to one trouder-end
sucking in my bloated lantern behind a Wild Woodbine
cinched to death in a filthy slicker
flinging the proud Swift forward breasting the swell of Stürmers
I see main verb at last
her whom alone in the accusative
I have dismounted to love
gliding towards me dauntless nautch-girl on the face of the
 waters
dauntless daughter of desires in the old black and flamingo
get along with you now take the six the seven the eight or the
 little single-decker
take a bus for all I care walk cage a lift
home to the cob of your web in Holles Street
and let the tiger go on smiling
in our hearts that funds ways home

doğrusu hoş tavrılı
iyiliğin ve kötülüğün ötesinde tatlı dilli kibar
uygun ânımı kolluyor hiç kin gütmeden yemin edebilirsiniz
biraz endişeli biraz hilekâr aranırken alaycı sözlerini bu
faunus'ların bu zeki nympha'ların
ki bir pantolon paçasına göre oğlancı gibi kırılmışlar
şişmiş fenerimi emiyorlar pis bir muşamba yağmurluğun
içinde sıkıca
ölüme tutunmuş bir Vahşi Hanımelinin ardında durmuş
kibirli Swift'i fırlatırken ileriye göğüslerken Stürmer'lerin¹²
dalgasını
anlıyorum nihayet esas fiili
o ki tek başına i halinde
sevmek için alçalmıştım
korkusuz dansçı kız suların yüzünde bana doğru süzülürken
eski karanlıklardaki arzuların korkusuz kızı ve flamingo
git artık altı yedi sekiz ya da tek güverteli küçük tekneyle git
otobüse bin kime ne yürü bir asansör dilen
yollan evine Holles Caddesi'ndeki örümcek ağı kulübene
ve bırak gülümsemeye devam etsin kaplan
eve yollar döşeyen kalplerimizde

Sanies II

there was a happy land
the American Bar
in Rue Mouffetard
there were red eggs there
I have a dirty I say honorrhoids
coming from the bath
the steam the delight the sherbet
the chagrin of the old skinnymalinks
slouching happy body
loose in my stinking old suit
sailing slouching up to Puvis the gauntlet of tulips
lash lash me with yaller tulips I will let down
my stinking old trousers
my love she sewed up the pockets alive the live-oh she did
she said that was better
spotless then within the brown rags gliding
frescoward free up the fjord of dyed eggs and thongbells
I disappear don't you know into the local
the mackerel are at billiards there they are crying the scores
the Barfrau makes a big impression with her mighty bottom
Dante and blissful Beatrice are there
prior to Vita Nuova

Cerihat II

mutlu bir yer vardı
Amerikan Bar
Rue Mouffetard'da
iftihar mayaslları dediğim kırmızı yumurtalar vardı orada
pis bir tanesi benim
banyodan gelirken
buhar haz şerbet
bir deri bir kemik yaşlıların kederi
çökmüş oturuyor mutlu beden
pis kokan takım elbisemin içinde miskince
yelken misali serilmiş Puvîs'ye dek lalelerin deri eldiveni
kamçıla kamçıla beni sarı lalelerle indireceğim
leş kokan eski pantolonumu
aşkım o benim dikti cepleri diri diri dikti ve dedi ki daha iyiydi
lekesiz böyle kahverengi çulların içinde süzülürken temiz havada
boyanmış yumurtaların ve kayışçanların kurtulmuş fiyordundan
görmüyor musun kayboluyorum
pezevenklerin bilardo oynadığı orospuların müşterilere
bağırdığı barda
Bar kadını güçlü bir etki yaratıyor koca götüyle
Vita Nuova'dan önce
Dante ve mutlu Beatrice orada

the balls splash no luck comrade
Gracieuse is there Belle-Belle down the drain
booted Percinet with his cobalt jowl
they are necking gobble-gobble
suck is not suck that alters
lo Alighieri has got off au revoir to all that
I break down quite in a titter of despise
hark
upon the saloon a terrible hush
a shiver convulses Madame de la Motte
it courses it peals down her collops
the great bottom foams into stillness
quick quick the cavaletto supplejacks for mumbo-jumbo
vivas puellas mortui incurrrrsant boves
oh subito subito ere she recover the cang bamboo for bastinado
a bitter moon fessade à la mode
oh Becky spare me I have done thee no wrong spare me
 damn thee
spare me good Becky
call off thine adders Becky I will compensate thee in full
Lord have mercy upon us
Christ have mercy upon us

Lord have mercy upon us

toplur şans getirmiyor arkadaş
Gracieuse orada Belle-Belle¹³ boka batmış tümüyle
çizmeli Percinet kobağ çeneli
hindiler gibi öpüşüyorlar gulu-gulu gulu-gulu
emmek emmek değil ceğışiyor
bakın Alighieri de gidıyor eyvallah deyip herkese
ben ki teslim oluyorum kin kusan kıkırdamaların içine
dinleyin
korkunç derin bir sessizlik salonun üzerinde
Madame de la Motte'ü şiddetle sarsıyor bir ürperti
dövüyor çürütüyor etlerini
sessizliğin içine doğruköpürüyor koca dibi
çabuk çabuk mumbo-umbo için kamaş değnekler
vivas puellas mortui ircurrants boves¹⁴
ah çabuk çabuk gelmeden kendine falaka için bambu boyunduruk
acı bir ay fessade à la mode¹⁵
ah Becky acı bana hiç kötülük yapmadım sana bağışla canımı
lanet olsun sana
esirge beni iyi Becky
sağır engereklerini geri çağır Becky bedelini eksiksiz ödeyeceğimsana
Tanrı merhamet eder bize
İsa merhamet eder bize
Tanrı merhamet eder bize

Serena I

without the grand old British Museum
Thales and the Aretino
on the Bosom of the Regents's Park the phlox
crackles under the thunder
scarlet beauty in our world dead fish adrift
all things full of gods
pressed down and bleeding
a weaver-bird is tangerine the harpy is past caring
the condor likewise in his mangy boa
they stare across monkey-hill the elephants
Ireland
the light creeps down their old home canyon
sucks me aloof to that old reliable
the burning btm of George the drill
ah across the way a adder
broaches her rat
white as snow
in her dazzling oven strom of peristalsis
limae labor

Âsude I

ihtişamlı ve eski British Museum olmadan
Thales ve Aretino
Regent's Park'ın bağrındaki alevçiçeği
çatırdar gök gürelemesinin altında dünyamızdaki kırmızı güzelliğin
terk edilmiş ölü balıklar akıntının insafına
tanrılarla dolu her şey
sıkıştırılmış ve kanıyorlar
dokumacı kuşu bir mandalınadır Harpya'nın geçerken ilgilendiği
tıpkı akbaba gibi onun uyuz boa yılanının içindeki
maymun tepesinde gözlerini dikmiş fillere bakıyorlar
İrlanda
eskiden yurt tuttıkları kanyona doğru hafifçe kayıyor ışık
emiyor soğukça beni o eski güvenilirliğe
matkap George'un yanan kıcı
vay yolun karşısında bir engerek
sıçanını deliyor
kar gibi beyaz
göz kamaştırıcı fırınında sığamsal devinim fırtınası
limae labor¹⁶

ah father father that art in heaven

I find me taking the Crystal Palace
for the Blessed Isles from Primrose Hill
alas I must be that kind of person
hence in Ken Wood who shall find me
my breath held in the midst of thickets
none but the most quarris lovers

I surprise me moved by the many a funnel hinged
for the obeisance to Tower Bridge
the viper's curtsy to and from the City
till in the dusk a lighter
blind with pride
tosses aside the scarf of the bascules
then in the grey hold of the ambulance
throbbing on the brink ebb of sighs
then I hug me below among the canaille
until a guttersnipe blast his cèrned eyes
demanding 'ave I done with the Mirror
I stump off in a fearful rage under Married Men's Quarters
Bloody Tower
and afar off at all speed screw me up Wren's giant bully
and curse the day caged panting on the platform
under the flaring urn
I was not born Defoe

ah baba cennetteki baba

Primrose Tepesi'nden İbakınca Kutsanmış Adalar'ı
Crystal Palace sanırken bulurum kendimi
heyhat ben de böyle biriyim demek
öyleyse Ken Ormanı'nda beni kim bulacak
nefesim tutuldu sık çalılıkların ortasında
en yürekli âşıklardan başka

menteşeli bir bacadan etkilenen bu izdiham şaşırtır beni
Tower Köprüsü'ne itaat için
engereğin City'ye reveransı bir aşağı bir yukarı
ta ki alacakaranlıkta bir mavna
kibirden gözü karara
kaldıraçların eşarbını fırlatır bir kenara
sonra iniltilerin ingin denizi kıyısında
hırılıyla çalışan cankurtaranın gri sığınağında
sımsıkı sarılıırım bana aşağıdaki sefil kalabalığın ortasında
ta ki bir bataklıkta mor halkalı gözlerini kavura
korkunç bir öfkeyle düşerim Evli Adamların Evleri dibine
takılıp bir ağaç köküne
sorarken Mirror ile işim bitti mi diye
Kanlı Kule
ve çok uzakta Wren'in dev kabadayısı her türlü becer beni
evire çevire
ve lanet et hapsedilmiş güne solurken platformda nefes nefese
aniden alevlenen kül çanağının altında
doğmadım Defoe'lu

but in Ken Wood
who shall find me

my brother the fly
the common housefly
sidling out of darkness into light
fastens on his place in the sun
whets his six legs
revels in his planes his poisons
it is the autumn of his life
he could not serve typhoid and mammon

ama Ken Ormanı'nda
beni kim bulacak

erkek kardeşim sinek
sıradan bir karasinek
karanlıktan ışığa doğru yan yan giderken
güneşteki yerinin üstüne tutunur
altı bacağına biler
eklentilerinin ve düzlemlerinin tadını çıkarır
hayatının bu sonbaharı
kulluk etmeyebilirdi tifoya ve ihtirasa

Serena II

this clonic earth

see-saw she is blurred in sleep
she is fat half dead the rest is free-wheelinf
part the black shag the pelt
is ashen woad
snarl and howl in the wood wake all the birds
hound the harlots out of the ferns
this damfool twilight threshing in the brake
bleating to be bloodied
this crapulent hush
tear its heart out

in her dreams she trembles again
way back in the dark old days panting
in the claws of the Pins in the stress of her hour
the bag writhes she thinks she is dying
the light fails it is time to lie down
Clew Bay vat of xanthic flowers
Croagh Patrick waned Hindu to spite a pilgrim
she is ready she has laid down above all the islands of glory
straining now this Sabbath evening of garlands

Âsude II

bu kaskatı dünya

bir bulanıklaşır bir netleşir uykunun içinde
şişman yarı ölü dönüyor kendi kendine kalanı
bir kısmı keçeleşmiş saç pörsümüş deri
çiviotudur kül rengi
hırla köpek gibi ulu ormanda uyandır bütün kuşları
tazılarla peşine düş fahişelerin eğreltiotlarının arasındaki
bu aptal alacakaranlık ezerken bu büyük otları
iyice kanlansınlar diye mızırdanırken
bu ayyaş bu derin sessizlik
yırtar kalbini

düşlerinde ürperir yeniden
çok uzaktaki karanlıkta nefes nefese kalmış eski günlerde
pençelerinde Pins'in zamanının geriliminde
ağrıdan kıvranıyor yosma sanıyor ki ölüyor
zayıflıyor ışık uzanmak zamanı
Clew Koyu asit sarısı çiçeklerin fıçısı
Croagh Patrick küçüldü Hindu oldu bir hacıya nispet
hazır artık o tüm şöhrat adalarının üzerinde uzanmış yatıyor
zorluyor kaslarını çelenklerin bu Sebt günü akşamı

with a yo-heave-ho of able-bodied swans
out from the doomed land their reefs of tresses
in a hag she drops her young
the wales in Blacksod Bay are dancing
the asphodels come running the flags after
she thinks she is dying she is ashamed

she took me up on to a watershed
whence like the rubrics of a childhood
behold Meath shining through a chink in the hills
posses of larches there is no going back on
a rout of tracks and streams fleeing to the sea
kindergartens of steeples and then the harbour
like a woman making to cover her breasts
and left me

with whatever trust of panic we went out
with so much shall we return
there shall be no loss of panic between a man and his dog
bitch though he be

sağlıklı kuğuların sesleriyle yisa vira salpa
lanetlenmiş ülkeden dışarıya kuşların saç örgüsü kayalıklarından
gençliğini düşürüyor derin bir yarığa
Blacksod Koyu'nda dans ediyor balinalar
çirişotları geliyor süsenler ardından
sanıyor ki ölüyor utanç içinde

çocukluğun kırmızı harflerinin benzeri bir yerden
iki nehir havzası arasındaki setin üstüne çekip kaldırdı beni
melezçamların sahibi tepelerin çatlaklarından bak
parlayan Meath'e geri dönüş yolu yok
izlerin bozgununda ve denize kaçan derelerin
çan kuleli anaokulları ve sonra liman
göğüslerini örtmeye çalışan bir kadın gibi
ve terk etti beni

fazlasıyla sahip olduğumuz ve içine düştüğümüz
hangi paniğin güveni ile döneceğiz geri
bir adamla köpeği arasındaki korku eksilmeyecek hiç
kancık köpek olsa da

sodden pair of Churchman
muzzling the cairn
it is worse than dream
the light randy slut can't be easy
this clonic earth
all these phantoms shuddering out of focus
it is useless to close the eyes
all the chords of the earth bloken like a woman pianist's
the toads abroad again on their rounds
sidling up to their snares
the fairy-tales of Meath ended
so say your prayers now and go to bed
your prayers before the lamps start to sing behind the larches
here at these knees of stone
then to bye-bye on the bones

Rahibin sırlıslıkla boħası
bağlarken ağzını taş yığını mezarın
rüyadan daha beter
istekli olamaz ađzı bozuk rahat orospu
bu kaskatı dünya
tüm bu hayaletler ürperiyorlar flu
gözleri yummak faydasız
bozulmuş bu dünyanın ahengi bir kadın piyanistin akordu gibi
yuvalarından çıkmış geziniyorlar gene
gizlice tuzaklarına sokuluyor karakurbağaları
erdi sona Meath'in peri masalları
şimdi dualarını oku ve git yat
lambalar önünde ettiğin dualar melezçamların ardında şarkı
söylemeye başlar
burada bu taştan dizlerde
sonra kemikler üstündeki hoşçakala kadar

Serena III

fix this pothook of beauty on this palette
you never know it might be final

or leave her she is paradise and then
plush hymens on your eyeballs

or on Butt Bridge blush for shame
the mixed declension of those mammae
cock up thy moon thine and thine only
up up up to the scar of evening
swoon upon the arch-gasometer
on Misery Hill brand-new carnation
swoon upon the little purple
house of prayer
something heart of Mary
the Bull and Pool Beg that will never meet
not in this world

Âsude III

güzelliğın S kancasını bu paletin üstüne tak
asla bilemezsin son olabilir mi

ya da bırak gitsin o kız bir cennet ve sonra
göz kürelerindeki kızlık zarlarını giydir kadifeyle

ya da Butt Köprüsi'nde utançtan kızarsın yüz
şu karışık memelerin gözden düşmesi
kaldır ayını yukarı senin sadece senin olanı
yukarı yukarı yukarı akşam yıldızına dek
ana gaz tankı üzerinde bayıl
Misery Tepesi'ndeki taptaze karanfil çiçeğinin
üzerinde bayıl bu dua evinin
Meryem'in kalbi gibi
küçük ve mor
Bull ve Pool Beg karşılaşmayacaklar asla
bu dünyada değil

whereas dart away through the cavoerting scapes
bucket o'er Victoria Bridge that's the idea
slow down slink down the Rindsend Road
Irishtown Sandymount puzzle find the Hell Fire
the Merrion Flats scored with a thrillion sigmas
Jesus Christ Son of God Savior His Finger
girls taken strippin that's the idea
on the Bootersgrad breakwind and water
the tide making the dun gulls in a panic
the sands quicken in your hot heart
hide yourself not in the Rock keep on the move
keep on the move

şaha kalkan çiçek saplarının arasından ok gibi fırlarken
Victoria Köprüsü'nde dört nala at koşturmaksa akıldaki
yavaşla ve sessizce yürü Ringsend Yolu'ndan aşağı
İrlanda şehri Sandymount bilmececi bul Cehennem Ateşini
Merrion Daireleri bir trrrilyon S harfi çentti
Kurtarıcı Tanrının Oğlu İsa Mesih Tanrı'nın Parmağı
soyunan kızlar akıldaki
Bootersgrad üstünde rüzgârkıran ve su
kül rengi martıları ürküten med-cezir
hopluyor kumlar kızgın kalbinde
gizlenme Rock'ın içinde devam et harekete
devam et harekete

Malacoda

thrice he came
the undertaker's man
impassable behind his scrutal bowler
to measure
is he not paid to measure
this incorruptible in the vestibule
this malebranca knee deep in the lilies
Malacoda knee-deep in the lilies
Malacoda for all the expert awe
that felts his perineum mutes his signal
sighing up through the heavy air
must it be it must be it must be
find the weeds engage them in the garden
hear she may see she need not

to coffin
with assistant ungulate
find the weeds engage their attention
hear she must see she need not

Malacoda

üç kez geldi
ölçmeye
cenaze kaldırıcısının adamı
siperli melon şapkasının ardında hissiz
ölçtüğü için antredeki bu çürümezi
diz boyu zambaklar içinde bu erilpençeyi
para ödenmedi mi ona
Malacoda diz boyu zambaklar içinde
Malacoda eksperin dehşetine rağmen
apış arasını keçeleştiren heyecanını söndüren
iç çekiyor havanın kasvetinden
gerekli mi gerekli gerekli
bul yabani otları oyala bahçede onları
dinle belki anlar kadın gerekmediğini

tabuta koymaya
ungulatanın yardımıyla
bul yabani otları çel akıllarını
dinle anlamak zorunda kadın gerekmediğini

to cover
to be sure cover cover all over
your targe allow me hold your sulphur
divine dogday glass set fair
stay Scarmilion stay stay
lay this Huysum on the box
mind the imago it is he
hear she must see she must
all aboard all souls
half-mast aye aye

nay

örtmeye
her yeri her yeri örttüğünden emin olmaya
kalkanın sayesinde tutarım volkanını
hisset köpekleri çıldırtan sığağı sızla sıvanın ikinci katını
kal Scarmilion kal kal
yatır bu Huysun'ı tabuta
anımsa çocukluk hayali bu adam o
dinle anlamak zorunda kadın anlamak zorunda
herkes binsin bütün ruhlar
yarıya indi bayrak hay hay

hayır

Da Tagte Es

redeem the surrogate goodbyes
the sheet astream in your hand
who have no more for the land
and the glass unmisted above your eyes

Da Tagte Es

elvedalar vekili
elindeki tabaka selinin öde kefareti
ki o diyar için daha yapacağı kalmayan
ve gözlerine hâkim puslanmayan cam

Echo's Bones

Asylum under my tread all this day
their muffled revels as the flesh falls
breaking without fear or favor wind
the gantelope of sense and nonsense run
taken by the maggots for what they are

Yankının Kemikleri

bütün gün tabanlarımla ezdiğim kutsal tımarhane
sarıp sarmalanmış cümbüşleri et çağlayanı gibi
korkusuz ya da lütufsuz kırılırken rüzgârın taşıdığı koku
duyunun zırh eldiveni ve saçma koşu
kurtçukların anladığı gibi

1935

III

İki Şiir

I. Cascando

1.

why not merely the despaired of
occasion of
wordshed

is it not better abort than be barren

the hours after you are gone are so leaden
they will always start dragging too soon
the grapples clawing blindly the bed of want
bringing up the bones the old loves
sockets filled once with eyes like yours
all always is it better too soon than never
the black want splashing their faces
saying again nine days never floated the loved
nor nine months
nor nine lives

I. Cascando

1.

neden sadece halinden
ümit kesilsin
sözcük barınaklarının

düşük yapmak kısır olmaktan daha iyi değil mi

sen gittikten sonra saatler öyle ağır ki
hemen hep sürüklemeye başlayacak
arzunun yatağını kör gibi tırmalayan pençeler
eski aşklar büyütünce kemikleri
seninkiler gibi gözlerle dolmaya görsün yuvalar
hemen olması hiç olmamasından daha iyi değil mi
yüzlerine sıçrayan karanlık arzu tekrar söylüyor
dokuz gün asla yüzdüremedi batan aşkı
ne de dokuz ay
ne de dokuz ömür

2.

saying again
if you do not teach me I shall not learn
saying again there is a last
even of last times
last times of begging
last times of loving
of knowing not knowing pretending
a last even of last times of saying
if you do not love me I shall not be loved
if I do not love you I shall not love

the churn of stale words in the heart again
love love love thud of the old plunger
pestling the unalterable
whey of words

terrified again
of not loving
of loving and not you
of being loved and not by you
of knowing not knowing pretending
pretending

I and all the others that will love you
if they love you

2.

tekrar söylüyorum
öğretmezsen öğrenemem
tekrar söylüyorum bir son var
son defanın bile sonu .
yalvarmanın son seferi
sevmenin son seferi
rol yapmayı bilmemeyi bilmenin
söylemenin son seferinin bile bir sonu var
beni sevmezsen sevilemem
seni sevmezsem sevemem

bayat sözlerin yayığı gene kalpte
eski lavabo pompasından aşk aşk aşk diye fişkırان ses
dövüle dövüle kesilmiş sütün suyu
değiştirilmesi imkânsız sözcükler

korkutuyor gene
sevmemek
sevmek ve seni değil
seviliyor olmak ve senin tarafından değil
rol yapmayı
rol yapmayı bilmemeyi bilmek

ben ve seni sevecek olan diğerleri
severlerse seni

3.

unless they love you

3.

sevmezlerse seni

1936

II. Saint-Lô

Vire will wind in other shadows
unborn through the bright ways tremble
and the old mind ghost-forsaken
sink into its havoc

II. Saint-Lô

Vire ürperen ışıklı yollar boyunca kıvrıla kıvrıla
doğmamış başka gölgeler içinden akacak
ve ruhunu yadsıyan köhne akıl
kendi yıkımının içine batacak

1946

IV

Dört Şiir

(Beckett Fransızca yazdığı bu dört şiiri
daha sonra kendisi İngilizce'ye çevirmiştir.)

1. Dieppe

again the last ebb
the dead shingle
the turning then the steps
toward the lighted town

1. Dieppe

gene son cezir
ölü çakıl
döner sonra adımlar
uyanar şehre

1937

2.

my way is in the sand
flowing between the shingle and the dune
the summer rain rains on my life, on me
my life harrying fleeing
to its beginning to this end

my peace is there in the receding mist
when I may cease from treading these long shifting thresholds
and live the space of a door
that opens and shuts

2.

kum akıntısında benim yolum
kumul ve çakıl arasında
yaz yağmuru yağar hayatıma
ömrümse başından sonuna
yağmadan kaçınma

huzurum orada dağılan sisin ortasında
bu uzun devingen eşikleri aşındırmaktan vazgeçtiğim
ve açılan ve kapanan bir kapının
boşluğunu yaşayabildiğim zaman

1948

3.

what would I do without this world faceless incurious
where to be lasts but an instant where every instant
spills in the void the ignorance of having been
without this wave where in the end
body and shadow together are engulfed
what would I do without this silence where the murmurs die
the paintings the frenzies toward succour towards love
without this sky that soars
above it's ballast dust

what would I do what I did yesterday and the day before
peering out of my deadlight looking for another
wandering like me eddying far from all the living
in a convulsive space
among the voices voiceless
that throng my hiddenness

3.

ne yapabilirdim bu dünya olmadan yüz­süz umursamaz
ki son bulacak oysa her ânın boşlukta
varoluşun cehaletinde eridiği bir an
sonunda gövde ve gölgeyi birlikte yutan
bu dalga olmadan
ne yapabilirdim çağılıtların yittiği bu sessizlik olmadan
yürek çarpıntılarını çılgınlıklar imdada aşka
cüruf­ların tozları üzerinde uyanan
bu gökyüzü olmadan

ne yapabilirdim dün ne yaptysam aynını ve evvelsi gün
ölümüşiğimin çatlağından bakıyorum
bana benzer bir başka aylıklık arıyorum
rüm yaşamların öresine girdap olmuş geçerken
sarsıcı bir boşlukta
sesler arasında sessiz
gizliliğimi dolduran

1948

4.

I would like my love to die
and the rain to be falling on the graveyard
and on me walking the streets
mourning the first and last to love me

4.

sevgilim ölsün isterdim
ve yağmurlar yağsın mezarına ve benim üzerime
beni ilk ve son kez sevenin yasını tutarken
yürürken sokaklarda

1948

Notes for Whorescope

René Descartes, Seigneur du Peron, liked his omelette made of eggs hatched from eight to ten days; shorter or longer under the hen and the result, he says, is disgusting.

He kept his own birthday to himself so that no astrologer could cast his nativity.

The shuttle of a ripening egg combs the warp of his days.

- page 18, line 3 In 1640 the brothers Boot refuted Aristotle in Dublin.
- 4 Descartes passed on the easier problems in analytical geometry to his valet Gillot.
- 5-10 Refer to his contempt for Galileo Jr., (whom he confused with the more musical Galileo Sr.), and to his expedient sophistry concerning the movement of the earth.
- p.20, l. 17 He solved problems submitted by these mathematicians.
- 21-26 The attempt at swindling on the part of his elder brother Pierre de la Bretailliére – The Money he received as a soldier.
- 27 Franz Hals.
- p.22, l. 29-30 As a child he played with a little cross-eyed girl.
- 31-35 His daughter died of scarlet fever at the age of six.

Orospuölçer için Beckett'in kendi notları

Peron Sinyoru René Descartes, hemen hemen sekiz-on gün tavuğun altında kalmış yumurtalardan yapılan omletten hoşlanır ve bu iğrenç bir şey derdi.

Hiçbir müneccim yazgısını okuyamasın diye, doğum tarihini kendisine sakladı.

Olgun bir yumurtanın mekiği günlerinin çarpıklığını tarar.

- sayfa 19, satır 3 1640 yılında Dublin'de, Boot Kardeşler Aristoteles'i delillerle çürüttüler.
- 4 Descartes analitik geometriyle ilgili kolay problemleri, çözmesi için uşağı Gillot'ya verirdi.
- 5-10 Oğul Galileo'yu (ki burada onu müzisyen baba Galileo ile karıştırıyor), ve onun dünyanın hareketine ilişkin kestirmeci sofizmini hor görmesine gönderme.
- s.21, s. 17 Bu matematikçiler tarafından ortaya atılan problemleri çözdü.
- 21-26 Ağabeyi Pierre de la Bretailliére tarafından dolandırılma girişimi – Askerken aldığı para.
- 27 Franz Hals.
- s.23, s. 29-30 Çocukken küçük şaşı bir kızla oynardı.
- 31-35 Kız evladı altı yaşındayken kızıl hastalığından öldü.

- 37-40 Honoured Harvey for his discovery of the circulation of the blood, but would not admit that he had explained the motion of the heart.
- 41 The heart of Henri iv was received at the Jesuit college of La Fléche while Descartes was still a student there.
- p.24, l. 45-53 His visions and pilgrimage to Loretto.
- 56-65 His Eucharistic sophistry, in reply to the Jansenist Antoine Arnauld, who challenged him to reconcile his doctrine of matter with the doctrine of transubstantiation.
- p.26, l. 68 Schurmann, the Dutch blue-stocking, a pious pupil of Voët, the adversary of Descartes.
- 73-76 Saint Augustine has a revelation in the shrubbery and reads Saint Paul.
- 77-83 He proves God by exhaustion.
- p.28, l. 91-93 Christina. Queen of Sweden. At Stockholm, in November, she required Descartes, who had remained in bed till midday all his life, to be with her at five o'clock in the morning.
- 94 Weulles, a Peripatetic Dutch physician at the Swedish court, and an enemy of Descartes.

- 37-40 Kan dolaşımını keşfettiği için onurlandırılan Harvey, aynı zamanda kalbin hareketini de açıklamış olduğunu kabul etmeyecekti.
- 41 Dördüncü Henri'nin kalbi, Descartes'in öğrenci olarak bulunduğu sırada La Fléche Cizvit Koleji'ne getirildi.
- s.25, s. 45-53 Düşleri ve Loretto'ya hac yolculuğu.
- 56-65 Madde öğretisi ile töz dönüşümü öğretisini uzlaştırmak için Descartes'a meydan okuyan Jansenist Antoine Arnauld'ya yanıt olarak Descartes'in Evharistik sofizmi.
- s.27, s. 68 Schurmann, mavi çoraplı Hollandalı, Voët'in dindar öğrencisi, Descartes'in muhalifi.
- 73-76 Aziz Augustinus'a çalılıkta vahiy iniyor ve Aziz Pavlus okuyor.
- 77-83 Tükenmiş bir şekilde Tanrı'yı ispatlıyor.
- s.29, s. 91-93 İsveç kraliçesi Christina. Stockholm'ün soğuk kasım ayında, hayatı boyunca öğlenden önce yataktan kalkmamış Descartes'in, her sabah saat beşte yanında olmasını istedi.
- 94 Weulles, İsveç sarayındaki Aristotelesçi Hollandalı fizikçi ve Descartes'in bir düşmanı.

Çevirmenin notları:

- 1) Kancık Meryem! Kancık Domuz Meryem Ana!
- 2) Vah! Yazık!
- 3) Aldanıyorum, öyleyse varın!
- 4) Sapık.
- 5) Söngünüm.
- 6) Eğer hiç için ölmemişse.
- 7) Dünyalar.
- 8) Dünya.
- 9) Hâlâ, gene de, fakat.
- 10) Zavallı kara taşığı.
- 11) Yorgun.
- 12) İleride olan, öndeki, forvet.
- 13) Güzel güzel.
- 14) Yaşayan kızlara hücuuuuum ölü sığırlar.
- 15) Son moda kıçı.
- 16) Temiz iş çıkarıyor ıkına sıkına.

beckett

“Savurdu avutan umutsuzluğumu Şeytanca bir rüzgâr
bir hanfendinin keskin ve narin kıvrımlarına

karşı:

ne bir ne iki kere lâkin

(İsa'nın Uykusu yumurtlar onu!)

İçinde boğuluyor güneş insanın

(Götlalesicizvitleri lütfen kopyalayın)”

Türkçesi, Suat Kemal Angı

www.periferikitap.com

